

Udvalg, hvori vi begge havde Sæde. Det er ganske vist, at der, da det ærede Medlem ikke saaledes sluttede sig til Lovforslaget, heller ikke for ham kunde være stor Anledning til at give sig af med dets Redaktion; men ligesom jeg erkjender, at det ærede Medlem med megen Velvillie hjalp os med sin juridiske Kundighed, baade med Hensyn til Formen og Indholdet af de Bestemmelser, vi foreslog, saaledes haaber jeg ogsaa, han erkjender, at vi meget paaskjønede hans kyndige Veiledning, forsaavidt han gav os den; men det er jo en Sag af meget lille Betydning, thi saavel disse Mangler som ogsaa de, der bleve paapegede af den høitærede Justitsminister, ere jo Noget, der meget let lader sig rette. Derimod havde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgtreds jo en meget betydeligere Indvending imod Forslaget, idet han udtalte, at de Bestemmelser, vi her havde opstillet for at forebygge Misbrug, ingenlunde vare stiftede til at løse Opgaven. Naar man imidlertid erkjender, at der er en Trang til Forandring paa et eller andet Lovgivningsomraade, og at der navnlig her er Trang til Forandring i det Bestaaende, saa forekommer det ikke mig rigtigt uden videre at vige tilbage, fordi der er Vanskeligheder, ja endog store Vanskeligheder tilstede. Dersom man saaledes paa andre Omraader i Livet, hver Gang der forestod en Opgave at løse, og der fremskillede sig Vanskeligheder for denne Løsning, i Stedet for med al Kraft at arbejde paa at løse Opgaven, vilde sig: lad os lade den rent ligge, lad os ikke røre ved den, hvor vilde saa dette føre hen? Jeg er imidlertid enig med det ærede Medlem i, at denne Sag nærmest burde foreligge som et Regjeringsforslag, at den ganske anderledes let maa kunne ordnes af Regjeringen, ja, at denne jo egentlig alene er i Stand til at have det fornødne Overblik over alle Forhold og den fornødne Indsigt til at kunne løse Opgaven fuldstændig, og vi saae ogsaa helst, at Regjeringen tog Sagen i sin Haand; men derimod er jeg ikke saa enig med det ærede Medlem i den Mening, han udtalte, at den Lov, som de havde faaet oppe i Norge, vilde vise sig at være en uheldig Lov ogsaa for Norge; thi det er vist, at den har faaet en meget alsidig Drøftelse deroppe, og at der er arbejdet paa denne Sag af Mænd, der besidde den største Indsigt, Dygtighed og videnskabelige Dannelse, og det forekommer mig derfor, at det er noget for tidlig saaledes at udtale en Mening om, hvor heldigt eller uheldigt et saadant grundig drøftet Lovgivningsarbejde er i et andet Land, og at man hellere maatte vente, indtil Erfaringen i den Henseende havde talt. Egeledes er jeg aldeles uenig med det ærede Medlem i den Betragtning, han fremsatte, at Forholdene gjorde, at Vanskelighederne vare langt større her i Danmark, end de vare i Norge. Det ærede Medlem anførte, dersom jeg ellers har opfattet ham rigtig, visse Tilstande, der findes i Norge, og som ikke findes hos os,

nemlig det, at der er saa store Strækninger af Landet, hvor det er vanskeligt at skaffe Lægehjælp tilveie; men det er netop dette, som man i det norffe Storting havde at bekæmpe som en af de vigtigste Indvendinger fra Modstandernes Side. Der blev netop anført: havde det været saaledes, at dette Forslag kun skulde gjælde for Kjøbstæderne eller for de Egne, hvor der er en let Udgang til at faae Lægehjælp, saa vilde det ikke have været saa farligt at træffe en saadan Ordning og give en saadan Frihed. Jeg tror ogsaa, at denne Betragtning har meget for sig, netop fordi vi her i Danmark have en saa let Udgang til Lægehjælp af de af Staten anførte Læger; netop derfor tror jeg, at Vanskelighederne vilde blive meget mindre, og at Lovforslaget meget mindre kan være udsat for Misbrug hos os end i Norge. — Jeg skal nu med et Par Ord vende mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgtreds (Hindenburg), som indtog, forekommer det mig, adskillige besynderlige Standpunkter og i Talens Løb endog meget skiftede Standpunkter. Jeg skal ikke opholde mig ret længe ved Begyndelsen af hans Foredrag, hvori han kæmpede imod den Anskuelse, at Lægevidenskaben skulde være blot og bar HUMBURG, thi da den ærede Taler selv maatte indrømme, at der ikke under Forhandlingerne var fremkommet Noget, som kunde tyde paa, at en saadan Anskuelse var tilstede her i Thinget, og at navnlig ikke de Medlemmer, som have indbragt dette Forslag, kunde være gaaede ud derfra, saa maa jeg antage, at det maa have været for det ærede Medlems egen Fornøielse, at han sæbde sin Landsfe mod denne Veirmølle. Der er et meget stort Skridt fra at betragte Noget som blot og bar HUMBURG, og at betragte det som et Indbegreb af Juldkommenhed, der støttende sig til den tusindaarige Erfaring ikke har glemt Noget og ikke har Noget at lære. Jeg kunde anføre endog ved Navn en meget videnskabelig dannet, nu afhød Læge, der har indtaget en meget høj og anset Stilling i vor Lægestand, som engang i en offentlig Forsamling af Læger udtalte, at han første Gang i sit Liv havde set en meget vanskelig Legemsffade blive helbredet af en Kone, og han udtalte ved samme Leilighed, at det slet ikke var saa sjeldent, at Lægekunsten havde faaet nogle af sine bedste Midler netop fra Jolk, man i Almindelighed kalder Kvafsalvere. Den ærede Taler stillede sig engang i sit Foredrag paa et meget høit Stade; han sagde, at naar man talte om Udsaaenden og de Krav, som den skulde stille til Frihed og Fremskridt, da brød han sig slet ikke derom. Han stillede sig ganske trugt i denne Sag paa Standpunktet fra det forrige Aarhundrede som det, der var uforbederligt, og hvorfra han saae ned paa alle Tidens Vølgeslag uden at endse dem. Ja, et saadant Stade kan man maasse som Privatmand indtage uden at ffade Andre end sig selv, men naar man er kaldet enten til Medlem